

DE BOMEN GROEIEN TOT IN DE HEMEL

Soms lijken de bomen tot in de hemel te groeien. Hoewel wij allemaal weten dat dat niet kan blijft dat geloof bestaan. Uiteindelijk levert dat altijd wel een slachtoffer op. Dit keer was uw collega Ad Viseur het slachtoffer. Zou het leed ook u zijn overkomen?

Jarige Job

Ad Viseur had het bijzonder naar zijn zin op die dag. Hij was jarig. De zon scheen uitbundig en vrouw en kinderen hadden hem die ochtend met verve toegezongen. Zijn vrouw vertelde hem dat zij een oppas had geregeld en een tafel had besproken bij dat leuke restaurantje aan het water. Ad droomde weg bij de gedachte aan een overheerlijke foie gras gevolgd door een verfijnde zwezerik en een kaasplateau toe. Het restaurant schonk bovendien een voortreffelijke wijn en de zelf geïmporteerde cognac was van een onbeschrijflijke kwaliteit. Het leven kon toch werkelijk verrukkelijk zijn!

Op diezelfde ochtend werd Ad gebeld door Barend Fluvius. Ad had Fluvius eerder ontmoet bij een nieuwjaarsreceptie. Ad wist dat Fluvius een mooi bedrijf heeft. Fluvius vertelde Ad dat hij van plan is om zijn bedrijf te verkopen. Er zou al een gegadigde zijn en aan Ad werd de vraag gesteld om met de grootste spoed een taxatierapport op te stellen van het aanzienlijke onroerend goed. Natuurlijk wilde Ad dat wel. Fluvius vertelde daarbij dat Ad per uur zou worden betaald en dat een uurtarief van € 225,=, in verband met de gewenste spoedeisendheid en het belang geen enkel probleem zou opleveren. Voorwaarde was wel dat het rapport de volgende dag om 09.00 uur gereed zou zijn. Ad dacht met schrik aan zijn avondprogramma. Aan de andere kant kreeg hij natuurlijk niet elke dag zo'n opdracht en het etentje zou heus niet weglopen.

Ad nam de opdracht aan en belde zijn vrouw met het verzoek om het avondje te verzetten.

Die namiddag en avond (en zelfs nacht) werkte Ad aan zijn taxatierapport. De volgende dag om 09.00 uur was het rapport gereed. Het rapport met de nota van ruim € 2.100,= werd in dankbaarheid ontvangen door Fluvius.

Vervolgopdracht

Drie dagen later werd Ad wederom gebeld door Fluvius. De koper van het bedrijf was afgehaakt maar Fluvius had inmiddels contact met een andere kandidaat. Aangezien Ad inmiddels alles wist van het bedrijfspan van Fluvius en de kandidaat-koper waarschijnlijk de onroerende zaak apart zou willen kopen werd Ad vriendelijk verzocht om de onderhandelingen bij te wonen. Het gesprek met de koper zou plaatsvinden op diens hoofdkantoor en wel op de volgende namiddag. Ad vond het een geweldig verzoek. Enige schaduw werd echter geworpen door het feit dat zijn vrouw net het heerlijke dinertje had gepland op die avond en dat moest dus wederom worden verzet. Het was echter niet anders. Daarbij speelde een rol dat Fluvius verzekerde dat hetzelfde uurtarief zou gelden. Ad ging akkoord. Ad meldde zich de volgende dag om 12.00 uur bij Fluvius. De kandidaat-koper resideerde aan de andere kant van het land. Weliswaar is Nederland gelukkig zo groot nog niet maar de autoreis zou toch al gauw twee uur in beslag nemen. Alsof het de normaalste gang van zaken was stapte Fluvius bij Ad in de auto en werd een aanvang gemaakt met de reis.

Het gesprek met de kandidaat-koper verliep aanvankelijk stroef. Na enkele uren leek echter schot in de onderhandelingen te komen. Met een redelijk goed gevoel namen Fluvius en Ad afscheid. Op de terugweg stelde Fluvius voor in een vermaarde eetgelegenheid het avondeten te nuttigen. De

eetgelegenheid was niet alleen beroemd om de kwaliteit maar ook berucht om de prijzen. Fluvius bleek bovendien een stevige eter te zijn met de voorkeur voor bijzonder kostbare gerechten en wijnen. De afrondende whisky van € 22,00 per glas kon er ook nog wel bij. Ad moest rijden en hield het daarom bij een fles water. Zelfs dat water kostte nog een aardig sommetje. Fluvius bleek aan het eind van het culinaire festijn zijn portemonnaie vergeten. "Stom, stom, stom, betaal jij even en zet het maar op de rekening als onkosten" wist Fluvius te melden. Ad betaalde derhalve het gelag. Het eten had Ad op zichzelf genomen nog wel gesmaakt maar bij gebrek aan de mogelijkheid om de heerlijke wijnen te kunnen drinken had Ad er toch niet zoveel genoegen aan beleefd. Maar vooruit, uiteindelijk zou Fluvius het avondje wel vergoeden.

Enkele dagen later werd Ad gebeld door Fluvius met het verzoek om de kandidaat-koper en diens adviseurs een rondleiding te geven door het bedrijfspan. Ad voldeed met plezier aan het verzoek. Hoewel partijen nog altijd niet tot overeenstemming kwamen werd Ad door Fluvius gevraagd om een concept van een koopovereenkomst op te stellen. Daarbij zou niet alleen het bedrijfspan worden opgenomen maar bovendien - middels het opstellen van een aparte overeenkomst - ook de onderneming. Al met al was dat een behoorlijk moeilijke taak. Ad zwoegde menig uurtje op het document.

Een nieuwe zoektocht

Nadat Ad de concepten gereed had bleek dat de gegadigde was afgehaakt. Fluvius vroeg Ad om in verschillende bladen advertenties te plaatsen. De werkzaamheden die Ad tot dat moment had verricht kon Ad op uurbasis declareren. Dat de kosten inmiddels fors waren opgelopen begreep Fluvius wel. Kwaliteit moet immers betaald worden. Vervolgens werd een bemiddelingsopdracht getekend en de courtage bedroeg 1,65%.

Gelet op de vraagprijs van een paar miljoen euro zou die courtage toch wel bijzonder interessant voor Ad zijn.

Ad plaatste een zestal advertenties. Hij zond onmiddellijk daarna een onkostennota in. Ook dat was voor Fluvius geen enkel probleem. Hij zou de nota per omgaande voldoen.

Twee weken later was deze nota echter nog steeds niet voldaan. Zelfs de eerste nota betreffende het opgestelde taxatierapport was niet betaald. Al met al stond ruim € 12.000,= open. Fluvius vertelde Ad dat hij maar snel een koper moest vinden. De geldzorgen waren Fluvius inmiddels ver boven het hoofd gestegen. De huisbankier dreigde het bedrijfspannend te veilen. Fluvius stond diep in het rood bij de bank en alle bezittingen waren verpand. Bovendien had een schuldeiser het faillissement van Fluvius aangevraagd. Fluvius vertelde Ad dat hij er alles aan zou doen om Ad te betalen maar Ad moest nog even geduld betrachten.

Twee dagen later werd het faillissement uitgesproken. Alle bezittingen van Fluvius werden geveild. Zelfs de kosten van de curator konden niet eens volledig voldaan worden.

Twee weken later vonden wij Ad terug in het leuke restaurantje aan het water. Eindelijk had Ad de tijd gevonden om met zijn vrouw alsnog zijn verjaardag te vieren. Aangezien Ad echter voortdurend moest denken aan Fluvius en de hoeveelheid geld die Ad aan hem had verloren kon Ad niet werkelijk genieten van al het lekkers dat hem werd voorgeschoteld. En dat laatste vond de vrouw van Ad nog het ergste. *(de namen zijn gefingeerd)*

Mr J.A.M van de Sande

Telefoon: 010 - 436 51 51

Telefax: 010 - 436 02 72